

**BANKA
SLOVENIJE
EVROSISTEM**

BANK OF SLOVENIA
Slovenska 35
1505 Ljubljana
Slovenija
Tel.: +386 1 47 19 000
Telex: 31214 BS LJB SI
Fax: +386 1 25 15 516

Oznaka : 26.00-0028/15-MP
Datum : 20. 1. 2015

Ime organa, ki odločbo izdaja:

Predpis o pristojnosti:

Banka Slovenije

drugi odstavek 22. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 - uradno prečiščeno besedilo, 117/06 - ZDavP-2, 23/14 in 50/14; v nadaljevanju: ZDIJZ) in 142. člen v povezavi s 143. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju: ZUP) in prvim odstavkom 21. člena ZDIJZ)

Način uvedbe postopka:

na podlagi zahteve prosilca

Naziv stranke:

Zadeva, za katero gre v postopku:

Sklep in odločba v zvezi z dostopom do informacij javnega značaja

Dan, na katerega je bilo o zadevi odločeno:

20. 1. 2015

SKLEP

NLB, d. d., Trg republike 2, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: NLB), se dovoli sodelovanje v postopku, kot osebi s pravnim interesom za udeležbo v postopku.

in

ODLOČBA

1. Zahteva prosilca

goro, z dne 29. 11. 2014, s katero je zahteval odločbe, sklepe ali druge dokumente o ukrepih uvedenih za odpravo pomanjkljivosti in kršitev v NLB na področju neustreznosti sistema upravljanja banke, slabega upravljanja s kreditnim tveganjem na področju kreditiranja pravnih oseb, slabe bančne prakse na področju upravljanja strateškega portfelja in slabe bančne prakse na področju kreditiranja fizičnih oseb za obdobje od leta 2002 do vključno leta 2009, se zavrne.

2. Stroški v postopku niso nastali.

OBRAZLOŽITEV:

Banka Slovenije je dne 22. 5. 2014 prejela Zahtevo za dostop do informacij javnega značaja prosilca

(v nadaljevanju: prosilec), s katero je zahteval odločbe, sklepe ali druge dokumente o ukrepih uvedenih za odpravo pomanjkljivosti in kršitev v NLB, d. d. (v nadaljevanju: NLB) na področju neustreznosti sistema upravljanja banke, slabega upravljanja s kreditnim tveganjem na področju kreditiranja

NP

pravnih oseb, slabe bančne prakse na področju upravljanja strateškega portfelja in slabe bančne prakse na področju kreditiranja fizičnih oseb za obdobje od leta 2002 do vključno leta 2009 (v nadaljevanju: zahteva). V zahtevi je prosilec zahteval, da se mu zahtevane informacije zagotovijo v obliki e – zapisa, kot datoteka oziroma skenirani dokument, ki se mu pošlje po elektronski pošti na njegov e – poštni naslov.

Banka Slovenije je njegovi zahtevi delno ugodila z Odločbo o delni zavrnitvi zahteve za pridobitev informacij javnega značaja, št. 26.00-0368/14-JŽ, z dne 23. 6. 2014 (v nadaljevanju: odločba o delni zavrnitvi zahteve) in ga napotila na spletno stran Banke Slovenije, kjer je bila objavljena odločba o izrednih ukrepih zoper banko NLB z dne 17. 12. 2013 in drugi podatki o stanju v banki. V preostalem delu je zahtevo zavrnila. Zoper odločbo o delni zavrnitvi zahteve je prosilec vložil pritožbo, kateri je Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju: IP) ugodil z Odločbo, št. 090-165/2014/6 z dne 29. 10. 2014 (v nadaljevanju: odločba IP) in zadevo vrnil v ponovni postopek Banki Slovenije. IP v svoji odločbi navaja, da v izpodbijani odločbi niso določeno opredeljeni dokumenti, ki so bili predmet presoje, posledično pa tudi ni mogoče presojati vseh izjem, katere je Banka Slovenije opredelila abstraktno, brez opredelitev do vsakega dokumenta posebej. Prav tako IP ugotavlja, da ni mogoče zagotovo trditi, da je prosilec zahteval dostop do odločbe o izrednih ukrepih zoper NLB z dne 17. 12. 2013, zato je Banka Slovenije z delno ugoditvijo zahteve odločila preko zahtevka. IP tudi navaja v svoji odločbi, da je organ dolžan vstopiti v stik s prosilcem, da razjasni, kateri dokumenti so predmet njegove zahteve, jih identificirati in posamično presojati, ali zahtevana informacija izpolnjuje merila za informacijo javnega značaja ter ali so izpolnjeni pogoji za obstoj katere izmed izjem od prostega odstopa po ZDIJZ oziroma pogoji za izpolnjevanje izjeme od izjem in morebitnega delnega dostopa za vsak dokument posebej. IP je Banki Slovenije naložil, da mora preden odloči o tem, ali gre za pri informacijah, ki jih je zahteval prosilec za prosto dostopne informacije javnega značaja, popolno ugotoviti dejansko stanje in se opredeliti do vprašanj izpostavljenih v odločbi.

Glede na ugotovitve IP v odločbi, da mora Banka Slovenije vstopiti v stik s prosilcem, da razjasni, kateri dokumenti so predmet zahteve prosilca, je Banka Slovenije prosilca pozvala, da dopolni svojo vlogo z dne 22. 5. 2014. Prosilec je dopolnil zahtevo z vlogo z dne 28. 11. 2014, v kateri je navedel, da zahteva informacije:

1. vodene po Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 - uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju: ZBan):

- odredbe o odpravi kršitev odrejene na podlagi 131. člena zakona,
- odredbe o dodatnih ukrepih o odpravi kršitev o obvladovanju tveganj odrejene na podlagi 133. člena zakona,
- odločbe o odvezemih dovoljenj za opravljanje bančnih storitev iz 1. odstavka 134. člena zakona in pogojnih odvezmov iz 135. člena zakona, enako za prepovedi opravljanja bančnih storitev iz istih členov,
- naloge banki po 143. členu zakona, ki so bili NLB vročeni med vključno 2002 do vključno 2009, vso njihovo vsebino po 204. členu zakona in dokumente na katerih ukrepi iz prejšnjih alinej temeljijo:
- pozive BSI in izjave strank (z listinami in dokazi) po 174. členu zakona,
- podatke iz 197. in 198. člena ZBan-1 pri vsakem prej navedenem ukrepu,
- morebitno drugo spisovno gradivo pri vsakem postopku odločanja o naštetih ukrepih ter, kjer obstajajo:
- poročila o odpravi kršitev in priložene listine in druge dokaze iz 1. odstavka 132. člena zakona,
- odredba o dopolnitvi poročila iz 3. odstavka 132. člena zakona,
- poročilo s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja po 205. členu zakona,
- poročila in listine ter druge dokaze na podlagi 211. člena zakona.

2.) vodene po Zakonu o bančništvu: (Uradni list RS, št. 99/10 - uradno prečiščeno besedilo, 52/11 - popr., 9/11 - ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 - ZS-K in 96/13; v nadaljevanju: ZBan-1):

- priporočila in opozorila izdana na podlagi 241. člena zakona,
- odredbe o odpravi kršitev odrejene na podlagi 242. člena zakona,
- ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev odrejene na podlagi 245. člena zakona,
- odredbe izdane na podlagi 2. odstavka 247. člena zakona,
- odredbe o dodatnih ukrepih izdane na podlagi 248. člena zakona,
- odredbe izdanih na podlagi 1. odstavka 249.a člena ZBan-1 in 249.1 člena zakona,
- odločbe o izrednih ukrepe odločenih na podlagi 1. odstavka 253. člena zakona,
- odločbe o odvzemih dovoljenj za opravljanje bančnih storitev iz 1. odstavka 250. člena zakona in pogojnih odvzemov iz 251. člena zakona,
- odločbe o izrednih ukrepih odločenih na podlagi 1. odstavka 253. člena zakona, ki so bili NLB vročeni med vključno 2002 do vključno 2009, vso njihovo vsebino po 357. členu zakona in dokumente na katerih ukrepi iz prejšnjih alinej temeljijo:
- podatke iz 236. in 237. člena zakona pri vsakem prej navedenem ukrepu,
- listine in druge dokaze iz 2. odstavka 244. člena zakona,
- izjave strank iz 331. člena zakona,
- sklepe, ki se tičejo prej navedenih postopkov odločanja o navedenih ukrepih iz 336. člena zakona
- morebitno drugo spisovno gradivo pri vsakem postopku odločanja o naštetih ukrepih ter, kjer obstajajo:
- poročila o odpravi kršitev iz 2. odstavka 244. člena zakona,
- poročila s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja na podlagi 243. člena zakona.

V ostalem (način seznanitve s podatki), prosilec zahteve ni spremjal (v nadaljevanju: dopolnitev zahteve).

Banka Slovenije je po prejemu dopolnitve zahteve, zahtevo in dopolnitev zahteve posredovala banki NLB in jo na podlagi 143. člena ZUP povabila k sodelovanju v postopku, kot osebo s pravnim interesom za udeležbo v postopku. NLB je priglasila udeležbo v postopku z vlogo z dne 10. 12. 2014, v kateri ugotavlja, da zahteva prosilec razkritje dokumentov, ki jih je organ pridobil v postopku nadzora na podlagi ZBan-1 od NLB kot osebe pod nadzorom. NLB meni, da je nedopustna interpretacija, da je vsakršna dokumentacija, ki jo pridobi organ ali jo izdela oziroma izda v postopkih, ki jih vodi v skladu s pooblastili, ki mu jih določa ZBan-1 in namenom obdelave ter pogoji razkritja teh podatkov v skladu z ZBan-1 tudi informacija javnega značaja po ZDIJZ. Nadaljnje posredovanje podatkov, pridobljenih v okviru opravljanja nalog organa na podlagi določb ZDIJZ presega namen pridobitve teh podatkov in hkrati tudi izniči določbe ZBan-1, ki določajo zaupnost bančnih podatkov in dolžnost varovanja le-teh. Pripominja, da zaupni bančni podatki niso določeni kot izjema v 6. členu ZDIJZ in bi njihovo razkritje preprečili zgolj z dokazovanjem obstoja poslovne skrivnosti, kar je po njenem mnenju nesmisel. Z razkritjem vseh podatkov pa ni presežen zgolj namen ZBan-1, temveč tudi namen ZDIJZ, ki je v prvi vrsti zagotoviti transparentno delovanje organov, kar pa ne vključuje zagotavljanja vseh podatkov v zvezi s konkretnimi postopki, ki jih ti organi vodijo in s tem posredno nadzora nad vsebinsko presojo teh podatkov, še zlasti v primeru tako širokih pooblastil, kot jih ima organ v konkretnem primeru. NLB utemeljuje svoj pravni interes za sodelovanje v postopku z navedbami, da predstavljajo vsebina aktov organov in vsa druga listinska dokumentacija, katere razkritje se zahteva, poslovno skrivnost banke v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 - uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 - odl. US in 82/13; v nadaljevanju: ZGD-1). Banka je v obdobju od leta 2009, do katerega se zahteva razkritje, izvedla številne projekte prestrukturiranja organizacijske strukture in preobrazbe ter vsebinsko posegla v večino notranjih aktov, ki so pomembno spremenili sisteme v banki. Velik izziv NLB je v poslovnem prostoru delovanja povrniti načeti ugled družbe. Razkritje

zahtevanih dokumentov bi se tako odražalo v občutni škodi, ki bi jo NLB utrpela, in sicer iz razloga napačne interpretacije vsebine dokumentov, ki ne odražajo sedanjega stanja v banki in bi si javnost na podlagi objave dokumentacije ali zaključkov in povzetkov ustvarila popolnoma napačno predstavo o stanju v NLB. Nadalje NLB navaja, da ima lahko razkritje zahtevanih dokumentov resne škodljive posledice za NLB pri udeležbi na mednarodnih trgih na odločitve strank NLB o sodelovanju z banko. Nenazadnje pa bi se v primeru prodaje dela ali celote kapitalskega deleža Republike Slovenije v osnovnem kapitalu NLB, ki je sto odstoten, podatki iz poročila uporabili pri vrednotenju NLB oziroma bi bili uporabljeni kot vzvod za doseganje nižje cene, s čimer bi bila oškodovana tudi Republika Slovenija kot lastnik. Poleg navedenih informacij pa vsebujejo dokumenti tudi zaupne bančne informacije o strankah NLB, katerih razkritje bi povzročilo škodo ne le banki temveč tudi njenim strankam. Zahtevani dokumenti vsebujejo tudi podatke o poslovanju hčerinskih družb NLB v Skupini NLB. Razkritje teh podatkov bi vplivalo tudi na položaj teh družb na ozemljih izven Republike Slovenije, in sicer na njihov gospodarski in konkurenčni položaj. Razkritje dokumentacije bi imelo vpliv na pravdne in druge postopke, ki jih te osebe vodijo oziroma so vodení zoper njih. Na koncu NLB zaključi, da predлага Banki Slovenije, da zahtevo prosilca v celoti zavrne kot neutemeljeno.

Banka Slovenije je prejeto vlogo NLB posredovala prosilcu skladno s tretjim odstavkom v povezavi s petim odstavkom 142. člena ZUP. Prosilec na vlogo do izdaje sklepa in odločbe ni odgovoril.

Banka Slovenije je na podlagi opisa v zahtevi in dopolnitvi zahteve prosilca ugotovila, da se zahteva nanaša na naslednje dokumente, ki jih je Banka Slovenije vročila NLB oziroma jih je NLB posredoovala Banki Slovenije v obdobju od leta 2002 pa do vključno leta 2009:

- izdane zahteve za pregled poslovanja,
- izdana priporočila in opozorila,
- izdane odredbe o odpravi kršitev,
- izdane odločbe o ugotovitvi, da so bile odpravljene kršitve,
- izdane odredbe o dodatnih ukrepih,
- izdane odredbe o odpravi kršitev z dodatnimi ukrepi,
- izdane sklepe o ustavitev postopka pregleda poslovanja,
- izdane sklepe o podaljšanju roka za odpravo kršitev oziroma zavrnitvi zahteve za podaljšanje roka za odpravo kršitev,
- izdane odredbe o dopolnitvah poročil o odpravi kršitev,
- prejeta poročila o odpravi kršitev (tudi izvrševanju ukrepov in priporočil), dopolnitve tega poročila in druga poročila,
- pisma posredovana NLB oziroma njenim organom upravljanja,
- prejeti ugovori in posredovani odgovori na ugovore,
- drugi dokumenti (izjave, dopisi, mnenja, pojasnila, prošnje, obvestila itd.).

Banka Slovenije je vse navedene dokumente popisala in oblikovala zato poseben dokument.

1. SKLEP

V prvem odstavku 21. člena ZDIJZ je določeno, da postopek z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo v organu vodi in v njem odloča predstojnik ali uradna oseba iz 9. člena tega zakona, v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. ZUP v 142. členu, ki velja tudi za stranske udeležence (peti odstavek 142. člena ZUP), določa, da će zahteva vstop v postopek med postopkom nekdo, ki doslej ni bil stranka, in zahteva, da se mu prizna lastnost stranke, preizkusi uradna oseba, ki vodi postopek, ali ima pravico biti stranka, in izda o tem pisni sklep. Zoper sklep, s katerim se mu lastnost stranke ne prizna, je dovoljena pritožba, ki zadrži

izvršitev sklepa. Oseba, ki zahteva udeležbo v postopku, mora v svoji vlogi določno navesti, v čem je njen pravni interes, in če je mogoče, predložiti tudi dokaze. Oseba lahko zahteva vstop v postopek kot stranka kadarkoli med postopkom. O zahtevi za vstop v postopek se nemudoma obvesti ostale stranke. Vsaka stranka lahko oporeka osebi pravico do vstopa v postopek. V 43. členu ZUP pa je določeno, da ima pravico udeleževati se postopka tudi oseba, ki izkaže pravni interes. Pravni interes izkaže oseba, ki zatrjuje, da vstopa v postopek, zaradi varstva svojih pravnih koristi (stranski udeleženec). Pravna korist pa je neposredna, na zakon ali drug predpis oprta osebna korist.

Banka Slovenije je sklenila, da ima NLB pravni interes za udeležbo v tem postopku. Dokumente oziroma informacije, ki jih zahteva prosilec, se namreč nanašajo na postopek nadzora v NLB, posledično pa vsebujejo dokumenti podatke oziroma informacije, ki se nanašajo na samo banko in osebe, s katerimi stopa banka v razmerja. NLB je pravilno priglasila udeležbo v postopku z vlogo z dne 10. 12. 2014 in v njej navedla, da so vsebina aktov organa in vsa druga listinska dokumentacija, katere razkritje se zahteva, podatki, ki predstavljajo poslovno skrivnost NLB v skladu z drugim odstavkom ZGD-1. Pravni interes izkaže oseba, ki zatrjuje, da vstopa v postopek, zaradi varstva svojih pravnih koristi, pravna korist pa je definirana kot neposredna, na zakon ali drug predpis oprta osebna korist. Pravna korist NLB je, kakor izhaja tudi iz njene vloge, da je dolžna glede na določila o varovanju poslovnih skrivnosti oziroma zaupnih podatkov po ZGD-1 in ZBan-1 varovati zaupne informacije (214. in 215. člen ZBan-1). Banka Slovenije pa še pripominja, da je tudi sama zavezana varovati vse podatke pridobljene v postopku nadzora v posamezni banki kot zaupne informacije na podlagi prvega odstavka 228. člena ZBan-1 (razen taksativno naštetih izjem iz 231. člena ZBan-1). NLB z udeležbo v postopku tako varuje svojo pravno korist, ki temelji neposredno na določbah ZBan-1 in ZGD-1, konkretno pa jo z navedbami, da bi razkritje bančnih zaupnih informacij pomenilo razkritje informacij o strankah NLB (ki so praviloma v pogodbah označene kot poslovne skrivnosti), zmanjšale bi se možnosti sodelovanja NLB s tujimi finančnimi institucijami oziroma bi se zmanjšalo pogajalsko izhodišče NLB v razmerju do strank, prav tako bi se poslabšal položaj države pri morebitni prodaji banke, poslabšal bi se gospodarski in konkurenčni položaj banke, njenih družb ter njenih strank oziroma pogodbenih partnerjev, razkritja pa bi vplivala tudi na odprte sodne in druge postopke.

Glede na navedeno je Banka Slovenije ugotovila, da ima NLB pravni interes za udeležbo v predmetnem postopku in sprejela sklep, s katerim dovoljuje banki sodelovanje v predmetnem postopku. Banka Slovenije s to odločitvijo zagotavlja NLB varstvo njenih pravnih koristi v tem postopku, saj so izpolnjeni vsi pogoji za udeležbo v postopku, medtem ko prosilec vstopu NLB v postopek ni nasprotoval. Zoper navedeni sklep ni posebne pritožbe, saj je ta predvidena le v primeru, če se udeležba osebi ne dovoli, ker ne more biti stranka v postopku (prvi odstavek 142. ZUP).

2. ODLOČBA

I.

Banka Slovenije je zahtevo prosilca zavrnila, kot neutemeljeno.

Nesporno je, da je Banka Slovenija obvezana ravnati po ZDIJZ in ZBan-1 in da oba zakona urejata dostop javnosti do informacij/dokumentov, s katerimi razpolaga Banka Slovenije. Medtem ko ZDIJZ omogoča zelo široke možnosti razkritja informacij, jih ZBan-1, kot speciaLEN predpis na področju bančništva, zelo zožuje. Zato je treba pri odločanju upoštevati tako ZDIJZ, kot krovni zakon na področju dostopa javnosti do informacij javnega značaja, in ZBan-1, ki dostop do informacij ureja posebej za področje bančništva in postopka nadzora v bankah.

ZBan-1 v 228. členu določa, da morajo zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki so delali po pooblastilu Banke Slovenije, vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora ali drugih poslov za Banko Slovenije, varovati kot zaupne, zakon pa skrajšano vse te informacije poimenuje zaupne informacije. Obveznost varovanja zaupnih informacij velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim odborom za sistemsko tveganja, drugimi nadzornimi organi ali organi, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge. Zaupnih informacij Banka Slovenije ne sme razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo in v primeru taksativno določenih izjem iz tretjega odstavka 228. člena in 231. člena ZBan-1, ki pa v konkretnem primeru niso podane. Oseba, ki ji Banka Slovenije razkrije zaupne informacije, sme te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 228. člena tega zakona. Za konkreten primer je treba poudariti, da pa iz 2. točke tretjega odstavka 228. člena ZBan-1 izrecno izhaja, da velja prepoved razkritja zaupnih informacij tudi za informacije, ki se nanašajo na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije banke, ne velja pa za (zaupne) informacije v primeru stečaja ali prisilne likvidacije banke, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tem postopkom povezanih pravdnih postopkih. Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za namen preverjanja pogojev za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja bank, zlasti glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, velikih izpostavljenosti ter njihovih upravljalskih in računovodskih postopkov ter notranjih kontrolnih mehanizmov. Poleg navedenega lahko Banka Slovenije uporablja zaupne informacije za izrekanje ukrepov nadzora in kazni za prekrške in v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih v zvezi s tem (229. člen ZBan-1). Prav tako je Banki Slovenije v skladu z določili 230. člena, 230a. člena in 232. člena ZBan-1 omogočeno popolno sodelovanje z nadzornimi organi Republike Slovenije, držav članic in z Evropskim bančnim organom ter obveščanje organov EU. Razkritje splošnih informacij o nadzoru, ki ga izvaja Banka Slovenije je urejeno v 233. členu ZBan-1, ki določa, da mora Banka Slovenije razkriti besedilo zakonov in drugih predpisov in splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s skrbnim nadzorom in upravljanjem s tveganji kreditnih institucij; način uresničitve opcij in diskrecij, ki jih dajejo predpisi EU s področja skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij; splošna merila in metodologije, ki jih uporablja pri preverjanju in ocenjevanju po 222. členu tega zakona in agregatne statistične podatke o ključnih vidikih uresničitve skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij v Republiki Sloveniji. Posamezne banke, ki jih nadzira Banka Slovenije, so dolžne razkriti javnosti dodatne informacije o banki skladno z 207., 208. in 209. členom ZBan-1. Banka Slovenije pa lahko zahteva od banke na podlagi 17. točke prvega odstavka 248. člena ZBan-1 dodatna razkritja banke. Obveznost varovanja zaupnih podatkov v bankah je urejeno v 214., 215. in 216. členu ZBan-1. ZBan-1 izrecno določa objavo povzetka v Uradnem listu EU v primeru odločbe o izrednem ukrepu in o začetku postopka prisilne likvidacije (274. člen ZBan-1).

Navedena ureditev v ZBan-1 je posledica zahtev Direktive 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij. To direktivo sta s 1. 1. 2014 nadomestila Uredba (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembji Uredbe (EU) št. 648/2012 in Direktiva 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembji Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki prav tako določata, da o razkritijih bank odloča nadzornik. Direktiva 2013/36/EU v oddelku II poglavja I naslova VII od bančnega nadzornika zahteva varovanje zaupnosti podatkov, ki jih pridobi ob nadzoru in natančno določa osebe katerim je dopustno razkriti zaupne podatke. Med temi osebami ni javnosti. Direktiva 2013/36/EU tudi ureja razkritja informacij javnosti. Razkritja nadzornika so urejana v naslovu VIII Direktive 2013/36/EU.

Razkritja bank določa del 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembni Uredbe (EU) št. 648/2012. Posamezna razkritija pa so določena tudi v drugih členih teh dveh predpisov. Da mora biti odločitev o ukrepih nadzora v rokah nadzornika izhaja tudi iz člena 68 Direktive 2013/36/EU, ki podeljuje pristojnost za odločanje o javni objavi sankcij nadzorniku. Kako pomemben je vidik varovanja zaupnih podatkov izhaja tudi iz mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ki je sodeloval v postopku sprejemanja direktive (recital 106 Direktive 2013/36). Pomembnost varovanja zaupnosti podatkov pridobljenih v bančnem nadzoru je razvidna tudi iz člena 22. Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko, kjer dostopa do zaupnih podatkov nimajo niti osebe nad katerimi se izvaja nadzor. Da pravni okvir EU, ki ureja nadzor bank ureja razkritje podatkov o nadzoru izhaja tudi iz mnenja Evropske centralne banke v zvezi s predlagano novoletno ZDIJZ (CON/2014/39 http://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/si_con_2014_39_f_sign.pdf). V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije morajo države članice pridobiti mnenje ECB o osnutkih predpisov, ki se nanašajo na področja iz pristojnosti ECB. V omenjenem mnenju ECB opozarja, da je obveznost razkritij podatkov o bankah urejena v predpisih EU - že zgoraj omenjenih uredbi in direktivi, ki urejata poslovanje bank.

Da evropska bančna zakonodaja ureja zakrivanje bančnih informacij kot poseben del področja dostopa do informacij javnega značaja je razvidno tudi iz besedila Povzetka mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o predlogu "Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o strukturnih ukrepih za povečanje odpornosti kreditnih institucij v EU"¹ ter predlogu "Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o poročanju o poslih financiranja vrednostnih papirjev in njihovi preglednosti"² z dne 11. 7. 2014. Predloga obeh navedenih uredb namreč vsebujejo določbe o objavi sklepov, s katerimi se naloži nadzorovani osebi upravno sankcijo ali drug ukrep v zvezi s krštvami zakonodaje, takoj ko je bila oseba, na katero je naslovлен navedeni sklep, obveščena o sklepu. Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o strukturnih ukrepih za povečanje odpornosti kreditnih institucij v EU ureja predstavljeno tematiko v 32. členu, predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o poročanju o poslih financiranja vrednostnih papirjev in njihovi preglednosti pa v 24. členu. V predlaganih določbah je jasno določeno, da lahko pristojni organ v konkretnem primeru presodi, ali bi bila objava identitete pravne osebe, ali osebnih podatkov pravne osebe v sklepu nesorazmerna oziroma bi taka objava ogrozila tekočo preiskavo ali stabilnost finančnih trgov. V takem primeru lahko pristojni organ ali odloži objavo sklepa, dokler razlogi za odlog ne prenehajo obstajati, ali sklep objavi na anonimni podlagi na način, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo, če taka objava zagotavlja učinkovito zaščito zadevnih osebnih podatkov, in po potrebi odloži objavo relevantnih podatkov za razumno obdobje, kadar se lahko predvideva, da bodo razlogi za anonimno objavo v navedenem obdobju prenehali obstajati. Pristojni organ pa ima nazadnje tudi možnost, da sklepa ne objavi, če meni, da objava z izvedbo prejšnjih ukrepov ne bi zadoščala, da bi se zagotovila stabilnost finančnih trgov ali sorazmernost objave takih sklepov ob upoštevanju ukrepov, ki se štejejo za manj pomembne. Glede na predlagano pravno ureditev je razvidno, da obstaja na področju bančne zakonodaje posebna ureditev zakrivanja podatkov, katerih razkritje bi v konkretnem primeru vplivalo na stabilnost finančnih trgov. Na predlagane rešitve pa Evropski nadzornik za varstvo podatkov ni podal pripomb v smislu, da bi morala biti javno dostopna celotna vsebina posameznih sklepov ali odločitve oziroma, da pristojni organ takšne diskrecijske pravice ne bi smel imeti. Niti ne nasprotuje temu, da je lahko razlog za zakrivanje posameznih zaupnih informacij zagotavljanje stabilnosti finančnih trgov oziroma finančnega in bančnega sistema (v konkretnem primeru). Evropski nadzornik za varstvo podatkov namreč pozdravlja predlagano ureditev varstva podatkov in med sklepi ne navaja ničesar, kar bi predstavljajo nasprotovanje navedenim določbam predlogov uredb.

¹ COM(2014) 43 final. (spletna stran: <http://eur-lex.europa.eu/collection/eu-law/pre-acts.html>)

² COM(2014) 40 final. (spletna stran: <http://eur-lex.europa.eu/collection/eu-law/pre-acts.html>)

Določbe ZBan-1 o razkritjih zaupnih informacij Banki Slovenije ne omogočajo razkritje zahtevanih dokumentov oziroma informacij. Ravno nasprotno, dolžna je varovati zaupne informacije, s katerimi se seznavi med opravljanjem nadzora v banki. Izjeme od varovanja zaupnih informacij so taksativno naštete v ZBan-1 in v konkretnem primeru niso podane, medtem ko je odločitev o objavi povzetka določenega dokumenta diskrecijska pravica Banke Slovenije. Banka Slovenije zato na podlagi določb 216. in 228. člena ZBan-1, v skladu s 47. členom Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo in 59/11: v nadaljevanju: ZBS) in internim Pravilnikom o varovanju zaupnih podatkov obravnava zahtevane dokumente kot strogo zaupne ali zaupne, zato je zaupna celotna vsebina teh dokumentov.

IP v odločbi sicer navaja, da ZBan-1 in ZDIJZ nista v razmerju pod- ali nad-rejenosti oziroma v razmerju, ki bi terjalo razreševanje s posebnimi metodami razlage, ker ne urejata istih pravic in obveznosti. Kadar se izvršuje svoboda informiranja sklicajoč se na prost dostop do informacij po ZDIJZ, se po mnenju IP uporabi ZDIJZ, pri čemer se sklicuje na sodbo Upravnega sodišča št. I U 1911/2012-30 z dne 23. 12. 2013. V tej zvezi Banka Slovenije, kot organ, ki v konkretnem primeru odloča o tem, katere informacije je mogoče razkriti tretjim osebam oziroma javnosti, navaja, da IP v svojih navedbah le meni, da se uporabi v konkretnem primeru določbe ZDIJZ. Banka Slovenije pa zavrača sodbo, saj ugotavlja, da sodba temelji na dejanskem stanju, ki je drugačno od dejanskega stanja v konkretnem primeru in posledično zahteva uporabo drugih določbe ZBan-1. V sodbi je sodišče obravnavalo situacijo, ki jo ureja 215. člen ZBan-1, in sicer **dolžnost bank** varovati zaupne podatke o posamezni stranki. Sodišče v sodbi navaja, da ker gospodarska družba ni navedena v prvem odstavku 215. člena ZBan-1, tudi ni zavezana varovati bančne tajnosti svojih strank, temveč je zavezana na podlagi 216. člena ZBan-1 uporabiti podatke izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni. V predmetnem postopku pa je **Banka Slovenije dolžna ravnati** skladno z 228. členom in 231. členom ZBan-1. Zato ne sme posredovati zaupnih informacij, ki predstavljajo bančno tajnost nadzorovanih bank, upravičencem po ZDIJZ, ki niso stranke v postopku nadzora bank in bi lahko v primeru odobritve dostopa do zaupnih informacij te informacije izkoristili za doseganje zasebnih ciljev, ki niso skladni z javnim interesom stabilnega finančnega in bančnega sistema.

Glede na vse navedeno je treba šteti, da so vsi dokumenti oziroma informacije pridobljene v postopku nadzora v bankah zaupne informacije in ne morejo biti informacije javnega značaja po ZDIJZ, saj bi sicer celotna ureditev zaupnih informacij v ZBan-1 in evropskih predpisih ne imela nobenega smisla. Banka Slovenije pa pravne koristi NLB v tem postopku ne bi mogla zavarovati. ZGD-1, ZBan-1 in pogodbena določila zavezujejo NLB k varovanju poslovne skrivnosti, medtem ko bi Banka Slovenije prosto posredovala javnosti vse informacije, ki jih pridobi med postopkom nadzora v banki.

II.

Ker na podlagi določil ZBan-1 Banka Slovenije ugotavlja, da zahtevanih dokumentov ni mogoče razkriti, Banka Slovenije v nadaljevanju utemeljuje, da so podani tudi pogoji za izjeme od dostopa do zahtevanih dokumentov in informacij na podlagi ZDIJZ.

V prvem odstavku 22. člena ZDIJZ je določeno, da organ ne izda posebne odločbe, če zahtevi ugodi, v drugem odstavku istega člena pa določa, da organ izda pisno odločbo, če zahtevo za dostop deloma ali v celoti zavrne. Organ lahko prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije na podlagi več določil ZDIJZ, ki predstavljajo izjeme od dostopa do informacij javnega značaja. Če dokument ali njegov del le delno vsebuje zaupne informacije in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščena oseba organa izloči te informacije iz dokumenta ter seznavi prosilca z vsebino oziroma mu omogoči ponovno uporabo preostalega dela dokumenta (7. člen ZDIJZ).

III.

V prvem odstavku 5a. člena ZDIJZ določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku. ZBan-1 v drugem odstavku 330. členu določa, da če v ZBan-1 ni drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporablajo določbe ZUP. ZBan-1 v zvezi z možnostjo podajanja izjav v postopku v 331. členu in 332. členu jasno določa, da daje to možnost le stranki, ki je v tem primeru nadzorovana banka ali član uprave banke (352. člen ZBan-1), ne pa oškodovancem ali drugim udeležencem v postopku nadzora. V postopkih izdaje izrednih ukrepov pa kontradiktornost z nadzorovanim subjektom sploh ni predvidena. Kot je bilo že pojasnjeno, Banka Slovenije na podlagi ZBan-1 osebam, ki niso zajete v takšativno navedenih izjemah od dolžnosti varovanja zaupnih informacij, ne sme posredovati informacij, ki jih prejme v postopku nadzora in se nahajajo v njeni posesti v obliki dokumentov, spisov, evidenc itd. ZUP se v tem delu ne uporablja, saj ZBan-1 celovito ureja udeležbo vseh strank, udeležencev in oškodovancev v postopku oziroma jasno kaže, da oškodovanci in drugi udeleženci v postopku nadzora niso predvideni. Tudi ZUP jasno ločuje med stranko in stranskim udeležencem, zato bi ZBan-1 izrecno navedel, kakšne so pravice stranskega udeleženca, če bi bila njegova udeležba v postopku nadzora predvidena in mogoča. Tako ZBan-1 takšativno našteva osebe, ki lahko sodelujejo v postopku nadzora. Tudi narava samega postopka nadzora je takšna, da oškodovancem in drugim udeležencem v postopku nadzora posebnih kavtel ni mogoče zagotoviti, saj je osnovni namen Banke Slovenije tudi zagotavljanje finančne stabilnosti banke (ne posameznikov), tako iz vidika korporativnega upravljanja, ocenjevanja tveganj in finančnega položaja banke (drugi odstavek 222. člen ZBan-1), zato izrekanje ukrepov Banke Slovenije, ki so v škodo lastnikov vrednostnih papirjev posamezne banke (npr. dokapitalizacija banke), oškodovanec v postopku nadzora ne more preprečiti. Ima pa možnost povrnitve škode skladno s predpisi oziroma sodelovanja na skupščini banke. Banka Slovenije na podlagi zahteve prosilca ne more ugotoviti, ali bi prosilec lahko bil z ukrepi Banke Slovenije kakorkoli oškodovan, zagotovo pa je, da v postopku nadzora ne more nastopati kot stranka, saj Banka Slovenije nadzora nad njim ne more izvajati. Ker prosilec ne more biti stranka v postopku nadzora Banke Slovenije, tudi nima pravice do izjavljanja v postopku in s tem tudi ne pravice dostopa do dokumentov v postopku nadzora Banke Slovenije nad bankami. Ta pravica je dana le strankam oziroma nadzorovanim osebam. Ker se zahteva nanaša na podatke oziroma dokumente, glede katerega je dostop v skladu z zakonom (ZBan-1) v celoti prepovedan udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku, je podana izjema po prvem odstavku 5a. člena ZDIJZ.

IV.

Izpolnjevanje izjeme iz 5a. člena ZDIJZ je treba presojati ob upoštevanju posebne narave postopka nadzora in izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Banka Slovenije poudarja, da je postopek nadzora upravi postopek, saj se na podlagi drugega odstavka 330. člена ZBan-1 uporablja ZUP, če bančni zakon ne določa drugače. Postopek nadzora se ne konča z izdajo posamezne odločbe, vendar poteka postopek nadzora od vročitve dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki in do odvzema tega dovoljenja oziroma prenehanja banke. V prvem odstavku 223. člena ZBan-1 je določeno, da Banka Slovenije izvaja nadzor s spremšanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah, z opravljanjem pregledov poslovanja bank in z izrekanjem ukrepov nadzora (razvrščeni od lažjih do težjih in zahtevnejših ukrepov), ki so določeni v drugem odstavku tega člena. Iz določb ZBan-1 izhaja, da Banka Slovenije zelo podrobno spremšja stanje v bankah in ima na voljo številne ukrepe, s katerimi tekoče odpravlja kršitve in nedoslednosti v bankah. Banka Slovenije tekoče zbira podatke o banki z namenom izdaje odločbe v upravnem postopku. V praksi to pomeni, da ima vedno odprtega enega ali več ukrepov, ki

se med seboj povezujejo. Narava postopka nadzora nad bankami zato zahteva, da je od uspeha izvedbe predhodnih ukrepov odvisno nadaljevanje postopka nadzora. Z razkritjem zahtevanih dokumentov oziroma informacij bi namreč prišlo do špekulacij s podatki, ki jih prosilec zahteva od leta 2002 pa do konca leta 2009, zaradi česar so podatki že zastareli, NLB pa tudi navaja, da je izvedla od leta 2009 več organizacijskih ukrepov, pri čemer bi se vzpostavila napaka predstava v javnosti. Negativno vzdušje bi negativno vplivalo na poslovanje banke. Ker postopek nadzora v bankah neprestano poteka na podlagi 223. člena ZBan-1, bi sporočanje javnosti zastarelih podatkov povzročil težave pri izvajanju nadzora v banki, zagotovo pa bi zaradi tega nastalo dodatno delo za zaposlene Banke Slovenije, kar bi pričelo motiti primarno nalogu Banke Slovenije. Razkritje zahtevanih dokumentov bi močno oviralo/ogrozilo izvajanje upravnega postopka oziroma postopka nadzora, saj bi negativno vplivalo na učinkovitost načrtovanja in izvajanja nadzora Banke Slovenije, katerega ključni del je tudi izrekanje ukrepov v obliku upravnih aktov. Ukrepi bi bili tako usmerjeni v reševanje novih in novih najnujnejših težav banke in bi jih bilo težko usmeriti v dolgoročno rešitev položaja banke. Tako stanje zato lahko privede do situacije, da banki noben ukrep sanacije ne pomaga več.

Dokumenti, ki jih zahteva prosilec banke vsebujejo podrobne podatke o slabostih banke, njeni interni organizaciji, načrtih, komitentih, poslovanju. Z razkritjem zahtevanih podatkov bi se razkrile vse slabosti, ki so bile ugotovljene pri poslovanju banke v letih od 2002 pa do 2009. Podrobnosti o posameznih težavah banke, kot izhajajo iz zahtevanih dokumentov, dodatno poudarijo težave/slabosti banke, ki pa so bile praviloma odpravljene. Poleg tega se tveganja v banki presojajo bistveno strožje kot v primeru običajnih gospodarskih subjektov, kar izhaja iz določb ZBan-1, ki urejajo tveganja, kot tudi iz Uredbe (EU) št. 575/2013, zato so še toliko bolj izpostavljeni le negativne plati poslovanja banke. Poleg tega so iz zahtevanih dokumentov razvidni tudi roki za izvedbo posameznih ukrepov. V kolikor bi bil položaj banke razkrit v takih podrobnostih, varovanje zaupnosti podatkov o banki sploh ne bi imelo smisla.

Obravnavo morebitnih negativnih (še posebej neaktualnih) podatkov banke, do katerih dostopijo tretje osebe oziroma javnost, torej otežuje zagotavljanje stabilnosti banke in bančnega sistema in na ta način manjšajo možnosti za uspeh izrečenih ukrepov v postopku nadzora (upravnega postopka). Ponavljanje negativnih odmevov v javnosti zato vpliva na nadaljnje odločitve pogodbenih strank banke, da prekinejo pogodbe z banko, da umaknejo sredstva, zahtevajo dodatno zavarovanje, povišajo ceno zadolževanja banke ali vplivajo na odločitve novih investorjev glede vstopa v banko. Tako ravnanje pogodbenih strank je lahko posledica nezaupanja v banko ali želje izkoristiti slabosti banke (vključno s časovnimi pritiski na banko). Razkritje tovrstnih podatkov lahko povzroči tudi sprožitev neugodnih klavzul, ki jih banke običajno imajo v svojih pogodbah (npr. klavzule o predčasnem odstopu od pogodb) in zahteve po višjem zavarovanju za obveznosti banke v primeru težav banke. Imetniki vlog v primeru razkrivanja podatkov o težavah banke običajno podvomijo v varnost njihovih sredstev pri bankah, kar povzroči množičen dvig vlog v posameznih bankah, ki se lahko razširi tudi na druge banke, kar povzroči zlom celega sistema. Posledično izrečeni ukrepi za zagotovitev kapitala niso več dovolj, kar pripelje do prenehanja banke.

Ob tem velja izpostaviti, da je Banka Slovenije NLB in še petim bankam zaradi slabega stanja izrekla v zadnjem letu dni tudi izredne ukrepe v skladu s poglavjem 7.7 ZBan-1, s katerimi je banko prisilno dokapitalizirala in odpisala podrejene obveznosti in v času izdaje te odločbe je že mogoče zaznati trend povečanja zaupanja v banko oziroma bančni sistem (boljše bonitetne ocene, povečanje denarnih vlog itd.). Razkritje dodatnih in pretečenih podatkov o težavah v banki, kot ga zahteva prosilec, bi v takih okoliščinah dodatno negativno vplivalo na odločitve komitentov/pogodbenih strank, da še naprej sodelujejo s to banko oziroma bi te osebe zahtevale za banko bolj neugodne pogoje nadaljnega sodelovanja z njo, kar ugotavlja tudi NLB sama v svoji vlogi. Odločbe Banke Slovenije o ukrepih nadzora pa pogosto vsebujejo tudi podatke o komitentih banke. V kolikor bi obstajala možnost, da se

podatki o komitentih razkrijejo javnosti, bi le ti svoje posle preusmerili v banke, kjer te možnosti ne bi bilo. Javno razkrijte podatkov o komitentih banke je v bankah v Evropski uniji povsem neobičajno, zato bi komitenti zlahka našli drugo banko v sosednjih državah. NLB bi torej izgubila svoje komitente tudi iz teh razlogov, kar bi še dodatno ogrozilo varnost njenega poslovanja hkrati pa tudi zmanjšalo konkurenčnost slovenskih bank. V procesu sanacije banke, ki še ni končan, so javna razkritja/razprave o podatkih škodljive. V primeru prodaje dela ali celote kapitalskega deleža države, bi dodatni negativni podatki o stanju banke, ki zaradi časovne distance tudi niso več pravilni, negativno vplivali na ceno, po kateri bi bila banka prodana oziroma na pripravljenost zasebnih investorjev, da bi sploh vstopili v banko. Kot navaja NLB v svoji vlogi, bi se podatki v primeru prodaje dela ali celote kapitalskega deleža Republike Slovenije v osnovnem kapitalu NLB uporabili pri vrednotenju NLB oziroma bi bili uporabljeni kot vzvod za doseganje nižje cene, s čimer bi bila oškodovana tudi Republika Slovenija kot lastnik. Razkritje zahtevanih podatkov in njihova napačna interpretacija bi povzročilo takojšnjo prekinitev pogodb ali panični dvig depozitov, razkrite bi bile zaupne informacije o strankah NLB, zmanjšale bi se možnosti sodelovanja NLB s tujimi finančnimi institucijami oziroma bi se zmanjšalo pogajalsko izhodišče s strankami, poslabšal bi se gospodarski in konkurenčni položaj banke in njenih družb, njenih strank oziroma pogodbenih partnerjev, vse to pa bi tudi obrnilo trend zaupanja v negativno smer. Banki pa bi grozil stečaj. Država ali Banka Slovenije bi zato morala znova hitro zagotoviti dodatna sredstva ali garancije, pri tem pa znova upoštevati pravila o državnih pomočeh kot to izhaja iz Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje iz (UL L št. 216 z dne 30. julija 2013). Tudi Banka Slovenije mora pri odobritvah nujne likvidnostne pomoči upoštevati omejitve glede motenj denarne politike in prepovedi monetarnega financiranja, ki izhajajo iz Protokola (št. 4) (k pogodbi o delovanju EU) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank (UL C št. 326 z dne 26. oktobra 2012). Omenjene omejitve so urejene v členih 14., 4 in 21 Statuta, implementirane pa so tudi v 24. členu ZBS. Prepoved monetarnega financiranja je podrobnejše urejena v Uredbi Sveta (ES) št. 3603/93 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe. Za izvedbo teh ukrepov je torej potreben določen čas in obstoj pogojev, zato se je v največji možni meri potrebno izogniti ravnanjem, ki povzročajo nezaupanje v banke in zahtevajo nujna posredovanja države ali bančnega nadzornika. Pri razkritju podatkov o banki je tako potrebno biti izjemno previden, saj nekritično razkritje bančnih podatkov vpliva na stabilnost finančnega oziroma bančnega sistema in posledično na izvajanje postopka nadzora v banki oziroma vpliva na izvedbo upravnega postopka, ki pa je lahko zaradi teh okoliščin tudi moten, kot bo obrazloženo v nadaljevanju.

Nezaupanje v posamezno banko pa se lahko hitro razširi na ves bančni/finančni sistem. Nedavno izvedene dokapitalizacije bank so pomirila imetnike vlog v bankah in druge stranke bank. Javno razkritje dodatnih podrobnosti o težavah in interpretacija teh podatkov največje banke v Sloveniji bi zagotovo negativno vplivalo na doseženo stopnjo zaupanja v bančni sistem.

Zagotovo bi razkritje zahtevanih dokumentov, ki vsebujejo neaktualne informacije, škodovalo izvedbi upravnega postopka oziroma postopka nadzora v NLB s strani Banke Slovenije, saj v primeru nezaupanja v banke obstaja manjša verjetnost uspeha odrejenih ukrepov.

V.

Zahlevani dokumenti, ki jih zahteva prosilec, vsebujejo zaupne informacije v smislu določb ZBan-1 in izvirajo iz dejavnosti nadzora, ki jo opravlja Banka Slovenije, torej gre za podatke iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Poleg tega je razmerje med banko in Banko Slovenije pri izvajanju nadzora zaupne narave. Gre za odnos izključno med banko in Banko Slovenije, interno delovanje Banke Slovenije pa je razkrito le banki. ZBan-1 za razliko od ZUP bistveno bolj onemogoča razkritje podatkov iz postopka drugim osebam. Te podatke Banka Slovenije interno obdeluje in na njihovi podlagi načrtuje svoje ukrepanje v skladu z ZBan-1. Konkretni podatki so tako sestavljeni tudi v zvezi

z notranjim delovanjem oziroma z dejavnostjo Banke Slovenije v smislu 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Kot je bilo že obrazloženo v tej odločbi, se postopek nadzora v bankah ne konča z izdajo vsake posamične odločbe, temveč se postopek nadzora redno izvaja. Postopek načrtovanja in izvedbe nadzora pa bi bil z razkritjem zahtevanih dokumentov moten, saj vsebujejo zaupne informacije.

Kot je že bilo navedeno v obrazložitvi te odločbe povzroči takojšnja prekinitev pogodb ali panični dvig depozitov banki, državi in Banki Slovenije škodo, NLB pa v svoji vlogi še navaja, da lahko škodljive posledice za NLB nastanejo tudi pri njeni udeležbi na mednarodnih finančnih trgih (cene storitev pogodbenih partnerjev, pripravljenost nuditi svoje storitve NLB, saj upoštevajo pri svojem poslovanju tudi "mehke informacije", četudi izhajajo iz preteklosti). Težave v bančnem ali finančnem sistemu pa nesporno vplivajo tudi na ceno, ki velja za zadolževanje države, kot tudi NLB. Bonitetne agencije, ki določajo bonitetno oceno, ki je relevantna pri določanju cene zadolževanja, kot enega od ključnih dejavnikov za določitev ocene, upoštevajo tudi stanje bank in celotnega finančnega sistema. Cena zadolževanja pa vpliva na delovanje tako gospodarstva kot finančnega sistema. Previsoka cena zadolževanja povzroči nestabilnost finančnega sistema. Skrb za stabilnost finančnega sistema in varno poslovanje bank je naloga Banke Slovenije po ZBS in ZBan-1, zato bi razkritje dokumentov zagotovo povzročilo motnje pri načrtovanju in izvajanju nadzorov s strani Banke Slovenije v banki ali bankah. Pomembnost stabilnosti bank z vidika stabilnosti finančnega sistema in vloge nadzornika pri tem izhaja iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembri Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (rok za prenos je bil 31. 12. 2014, kar pomeni, da jo je potrebno uporabljati neposredno) kot tudi iz Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (UL L št. 216 z dne 30. 7. 2013).

Kot je že bilo navedeno v obrazložitvi te odločbe razkritje predmetnih dokumentov poslabša položaj banke, s tem pa onemogoča Banki Slovenije sprejem učinkovitih ukrepov. Objava zaupnih podatkov tako v celoti ali deloma izniči učinke bančnega nadzora, oteženo pa je tudi nadaljnje načrtovanje in izvajanje postopkov nadzora. Razkritje dokumentov bi pomenilo resno oviro za nadaljnje delo organa oziroma bi razkritje zmanjšalo kvaliteto (uspeh ukrepov, nezmožnost izvajanja nadzora zaradi pomanjkanja kadrov in povečanih potreb po nadzorih itd.) nadzora v NLB in drugih bankah (npr. Odločba IP, št. 090-170/2014 z dne 4. 11. 2014).

Razkritje konkretnih podatkov bi povzročilo motnje v delovanju in dejavnosti organa (11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

VI.

Poleg tega pa dokumenti, ki jih Banka Slovenije prejme v postopku nadzora bank, vsebujejo tudi osebne podatke v zvezi s komitenti banke in v zvezi z zaposlenimi v banki in Banki Slovenije.

Na podlagi prvega odstavka 6. člena ZDIJZ lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije med drugim tudi, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov (3. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). V 8. členu Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 - uradno prečiščeno besedilo: v nadaljevanju: ZVOP-1) je določeno, da se lahko osebni podatki obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je za obdelavo določenih osebnih podatkov podana osebna privolitev posameznika. Namen obdelave

osebnih podatkov mora biti določen v zakonu, v primeru obdelave na podlagi osebne privolitve posameznika pa mora biti posameznik predhodno pisno ali na drug ustrezen način seznanjen z namenom obdelave osebnih podatkov. Pri čemer je potrebno upoštevati, da se kot obdelava osebnih podatkov smatra tudi vpogled, uporaba, razkritje s prenosom, sporočanje, širjenje ali drugo dajanje na razpolago osebnih podatkov (3. točka 6. člena ZVOP-1). ZBan-1 Banki Slovenije ne dovoljuje posredovanja osebnih podatkov tretjim osebam, prav tako pa Banka Slovenije ne razpolaga s pisno privolitvijo oseb, na katere se nanašajo podatki, novih podatkov oziroma dokumentov pa ni dolžna ustvarjati zaradi zahtev za dostop do informacij javnega značaja.

Tudi Zakon o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13 in 78/13 - popr.) navaja, da lahko delodajalec zbira, obdeluje, uporablja in posreduje tretjim osebam samo, če je to določeno s tem ali drugim zakonom ali če je to potrebno zaradi uresničevanja pravic in obveznosti iz delovnega razmerja ali v zvezi z delovnim razmerjem. Imena in priimek svojih zaposlenih mora Banka Slovenije varovati, saj v tem primeru razkritje njihovih podatkov ni potrebno zaradi uresničevanja pravic in obveznosti iz delovnega razmerja ali v zvezi z delovnim razmerjem.

Zahteva prosilca je zato nedopustna tudi na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

VII.

Zahlevani dokumenti vsebujejo tudi informacije, ki predstavljajo poslovno skrivnost v smislu 39. člena ZGD-1, saj je očitno, da bi banki, drugim bankam ali njihovim lastnikom povzročili škodo. NLB je v svoji vlogi navedla, da predstavljajo vse informacije, na katere se nanaša zahteva, poslovno skrivnost banke. Tovrstni podatki pa so tudi sicer v banki praviloma obravnavani kot poslovna skrivnost. Za informacije iz predmetnih dokumentov je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščena oseba. ZBan-1 določa, da so zaupne informacije, vse informacije, ki so pridobljene v postopku nadzora, ki jih Banka Slovenije temu primerno tudi označuje z oznako "ZAUPNO". Ker je presojo po objektivnem kriteriju poslovne skrivnosti iz drugega odstavka 39. člena ZGD-1 opravil že zakonodajalec pri sprejemanju ZBan-1, se vsi podatki pridobljeni v postopku nadzora štejejo za poslovno skrivnost, saj bi njihovo razkritje povzročilo NLB škodo.

Banka Slovenije se strinja z navedbami NLB, da so vsi zahtevani podatki poslovna skrivnost. Ugoditev zahtevi bi predstavljalo razkritje bančnih zaupnih informacij, kot izhaja iz vloge NLB in obrazložitve te odločbe. Banka Slovenije ugotavlja, da bi zahtevano razkritje povzročilo škodo banki, Banki Slovenije in Republiki Slovenije, saj gre za podatke, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščena oseba. Strinjati se gre z NLB, da bi posredovanje podatkov izključno na podlagi ZDIJZ namreč popolnoma izničilo določbe ZBan-1, ki izrecno prepoveduje Banki Slovenije razkritje zaupnih bančnih podatkov pridobljenih v postopku nadzora banke.

Javno razkritje podrobnih podatkov iz zahtevanih dokumentov bi tako izboljšalo položaj konkurentov banke. Konkurenți banke bi na podlagi teh podatkov natančneje ugotovili kje so potencialne slabosti banke in jih poizkušali izkoristiti tako, da bi npr. prevzeli posamezne posle banki. Na voljo bi imeli podroben opis finančnega stanja banke skozi daljše obdobje. Banka Slovenije pa bi postavila NLB v podrejeni položaj v primerjavi z ostalimi bankami, saj ostale banke niso dolžne objavljati teh podatkov.

Banka Slovenije je dolžna spoštovati določbe 39. člena ZGD-1 in ZBan-1 zaradi škode, ki bi jo razkritje zahtevanih dokumentov nesporno povzročilo banki. Prav tako pa je s tem zavarovana tudi pravna korist NLB, katero je Banka Slovenije dolžna zavarovati, saj bi se sicer lahko izpostavila odškodninskim tožbam v primeru kršitev določil o zaupnosti.

S tem je podan tudi razlog za zavrnitev zahteve prosilca iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

VIII.

Javni interes za razkritje zaupnih podatkov v dokumentih v konkretnem primeru ne more prevladati nad razlogi za ohranitev zaupnosti, ki so prav tako v javnem interesu, kot tudi nad interesi konkretno banke po uspešnem prestrukturiranju in nadalnjem poslovanju. Ohranitev poslovanja banke in zaupanja komitentov je nesporno v javnem interesu. Dejansko je presojo, ali je interes javnosti za razkritje odredbe večji od interesa za nerazkritje odredbe opravil že zakonodajalec sam, ko je v ZBan-1 določil, da je vse informacije, pridobljene v postopku nadzora potrebno strogo varovati kot zaupne, prav tako pa je Banki Slovenije taksativno naštel vse izjeme od tega pravila, ki pa v konkretnem primeru niso podane. Prav tako niso podane izjeme iz drugega ali tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zato Banka Slovenije ne more odločiti drugače, kot določa zakon in posledično tudi evropska zakonodaja na tem področju.

Kot že izhaja iz te obrazložitve, bi razkritje lahko onemogočilo dokončno prestrukturiranje ene od bank v državi, ogrozilo bančno/finančno stabilnost in zmanjšalo učinkovitost bančnega nadzora. Ohranitev poslovanja banke in zaupanja komitentov je nesporno v javnem interesu. V javnem interesu je tudi preprečitev možnosti destabilizacije slovenskega bančnega/finančnega sistema. V konkretnem primeru so ti razlogi še dodatno podkrepjeni z dejstvom, da je država lastnik banke. Ponovne težave v banki bi zmanjšale vrednost njenega deleža in povzročile nadaljnje potrebe po dokapitalizaciji iz javnih sredstev, kar pa ne more biti v javnem interesu.

Ponovno izkazovaje težav NLB v letih od 2002 pa do 2009 (zahtevani dokumenti, namreč izkazujejo predvsem ugotovljene težave NLB), bi znova poslabšalo zaupanje v banke, ki je bilo doseženo z zadnjimi ukrepi, zato javni interes po nerazkritju zahtevanih informacij presega interes za razkritje teh podatkov.

Poleg tega pa je potrebno izpostaviti, da je javnost redno obveščena o stanju NLB s pomočjo inštituta javnih razkritij, s katerih so javni splošni poslovni podatki o NLB, medtem ko je zakonodajalec presodil, da individualni podatki banke ne morejo izkazovati pravilnega stanja v banki. Prosilec pa zahteva razkritje praktično vseh podatkov nadzora v banki, kar pa ne more biti v interesu javnosti.

IX.

Banka Slovenije se sklicuje tudi na peti odstavek 5. člena ZDIJZ, ki določa, da lahko organ, ki odloča, zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanognega značaja. Navedeno določbo je organ dolžan upoštevati na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 23/14), ki je pričela veljati 17. 4. 2014, torej pred vložitvijo zahteve in dopolnitve zahteve. IP je v svojih odločbah že ugotavljal, ali so prosilci s svojimi zahtevami zlorabili pravico dostopa do informacij javnega značaja npr. št. 090-117/2012 z dne 20. 6. 2012, 090-86/2013 z dne 28. 11. 2014, 090-112/2013 z dne 27. 10. 2014. IP v svojih odločbah navaja, da morajo prosilci izvrševati svojo pravico na način, da drugim ne škodujejo ali mu ne otežujejo njegovega položaja oziroma ne posegajo v pravice drugih. Prosilec mora uresničevati pravico do dostopa informacij javnega značaja tudi skladno z njeno socialno funkcijo, kar pomeni, da je ne izvršuje na način, ki prekomerno ovira celotno delo organa ter uradne osebe, ali da žali in s tem posega v njihovo dostojanstvo. Če se pravica dostopa ne izvršuje skladno z njeno socialno funkcijo pride do konflikta z dolžnostjo organa, da opravlja svoje delo samostojno v okviru in na podlagi ustave in zakonov ter posledično v konflikt s pravicami tretjih oseb, ki so udeležene v drugih postopkih, ki jih vodi organ. Ustava Republike Slovenije (Uradni list

RS, št. 33/91-I, 42/97 - UZS68, 66/00 - UZ80, 24/03 - UZ3a, 47, 68, 69/04 - UZ14, 69/04 - UZ43, 69/04 - UZ50, 68/06 - UZ121,140,143, 47/13 - UZ148 in 47/13 - UZ90,97,99) v 152. členu jasno navaja, da je centralna banka v svojem delovanju samostojna in odgovarja neposredno državnemu zboru. V 2. členu ZBS pa je podobno določilo, ki pravi, da so Banka Slovenije ter člani njenih organov odločanja neodvisni in pri opravljanju nalog po tem zakonu niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli organov, niti se ne smejo nanje obračati po navodila ali usmeritve (v zvezi z izvajanjem postopka nadzora oziroma upravnega postopka v zvezi z njim). Glede na to, da se o pravici do dostopa do informacij javnega značaja odloča v upravnem postopku, mora Banka Slovenije v tem postopku spoštovati varstvo pravic strank in varstvo javnih koristi (7. člen ZUP) in izvajati ekonomičen postopek (14. člen ZUP), prosilec pa mora pošteno uporabljati pravice (11. člen ZUP).

Prosilec v predmetnem postopku zahteva veliko količino dokumentov izdanih v letih od 2002 pa do 2009, kar je razvidno iz dopolnitve zahteve, poleg tega pa deli dokumente še glede na veljavnost ZBan in ZBan-1. Pri čemer je treba pojasniti, da se postopek nadzora v vseh bankah odvija zelo pogosto, zahteva pa se nanaša na dokumente, ki so povezani z opravljanjem pregledov poslovanja bank in izrekanjem ukrepov nadzora. Glede na navedeno v tej obrazložitvi Banka Slovenije ugotavlja, da zgolj ob presoji pogojev po ZDIJZ (brez pogojev ZGD-1 in ZBan-1), pravice strank, ki nastopajo v drugih postopkih, v konkretnem primeru banke NLB, njenih poslovnih partnerjev, hčerinskih družb in njenih strank, v postopkih izvajanja nadzora in tem postopku, ne more ustrezno zavarovati. Z ugoditvijo zahtevi deloma ali v celoti pa bi Banka Slovenije kršila določbe ZBan-1 in ZGD-1, povzročila škodo NLB in tretjim osebam ter tvegala sodne spore v zvezi z njeno odgovornostjo. Zato predstavlja zahteva po ZDIJZ obid ostalih zakonov in s tem zlorabo te pravice.

Kot navaja IP zahtevanje velike količine dokumentov oziroma informacij še ne predstavlja zlorabe pravice. Do zlorabe pravice pride, ko breme oziroma zahteva predstavlja dodatno delo, ki ga prinaša konkretna in individualna proučitev dokumentov in to dodatno delo presega tisto, kar je razumno potrebno. Zato je treba pri tem upoštevati tudi naravo dokumentov, ki vsebujejo veliko število zaupnih informacij (poslovne skrivnosti, osebni podatki, zaupne informacije po ZBan-1, interne podatke Banke Slovenije, podatke o strankah itd.), kot je razvidno iz obrazložitve te odločbe. S pregledom velikega števila spisov in morebitnim zakrivanjem podatkov na podlagi dodatne ocene in preverjanja za nazaj, ali so podatki javni ali ne (kjerkoli v medijih ali na internetu) bi nastala velika količina dodatnega dela, ki jo ne bi izvajala le oseba pooblaščena za dostop do informacij javnega značaja, temveč bi se z zahtevanimi dokumenti ukvarjalo več zaposlenih v oddelku nadzora in v pravnem oddelku ter verjetno še kdo iz Banke Slovenije, pri čemer bi trpelo izvajanje osnovne dejavnosti Banke Slovenije skladno z njenimi pooblastili. Pri opravljanju nadzora nad bankami pa je obvezno sodelovanje prav teh dveh oddelkov. Zahteva prosilca predstavlja oviro za učinkovito delo organa, medtem ko uresničevanje pravice dostopa do informacij javnega značaja stremi k pospeševanju učinkovitosti dela organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Treba je namreč obrazložiti, da Banka Slovenije ne razpolaga z elektronskim dokumentacijskim sistemom ali z natančnimi evidencami po posameznih dokumentih, kot jih navaja prosilec, na podlagi katerega bi lažje našli zahtevane dokumente, vendar je potrebno že za iskanje dokumentov v arhivu porabiti več kadrovskih resursov. Pri čemer ni mogoče zanemariti, da mora Banka Slovenije že zaradi svoje evidence in evidence potrebne za IP (kateri dokumenti ustrezajo zahtevi) ustvarjati nove dokumente, kar moti delo Banke Slovenije in predstavlja nesorazmeren napor izven preprostega postopka, ki tako ne ustreza razumno potrebnemu. IP je navedeni razlog že večkrat upošteval kot razlog, ki se šteje v korist organa. Čas, ki se je porabil za iskanje in popis dokumentov, znaša 10 polnih delovnih dni, poleg tega pa je bilo potrebno opraviti še druge obveznosti.

Odločitev Banke Slovenije je nujna in primerna, ker se lahko le na tak način zagotovi, da Banka Slovenije izvaja svoje delo nemoteno in zavaruje pravice NLB v tem postopku. Prav tako pa

predstavlja sorazmeren poseg v pravico, saj lahko prosilec svojo pravico uveljavlja, če obseg svojih zahtev znatno skrči in jih vloži na takšen način, da delo Banke Slovenije ne bo trpelo in bo lahko izvajala naloge iz svoje pristojnosti. IP je v svojih odločitvah že izpostavila, da namen ZDIJZ v povezavi z ZUP nikakor ni v tem, da se prosilci seznanijo z vso dokumentacijo, s katero razpolaga organ, temveč se pravica dostopa do informacij javnega značaja nanaša le na takšen obseg dokumentov in zahtev, ki še dopušča tekoče delo organa na drugih delovnih področjih, ki sodijo v pristojnost organa.

Prav tako postavlja ZDIJZ prosilce, ki vložijo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja in prosilce, ki vložijo zahtevo za ponovno uporabo informacij javnega značaja v neenakopraven položaj. Razlika med zahtevkoma je v tem, da če prosilec želi uporabiti pridobljene informacije javnega značaja za druge namene, kot so bili dokumenti izdelani, ta uporaba s strani prosilca pomeni ponovno uporabo in mora podati zahtevek za ponovno uporabo informacij. Ker razlik med zahtevkoma ni (pri zahtevku za ponovno uporabo je treba zgolj dodati, za kakšen namen želi informacijo vlagatelj ponovno uporabiti), ni razloga za različno obravnavanje takih prosilcev. Zakon je v primeru vložitve zahteve za ponovno uporabo informacij (ki je posledica evropske ureditve) veliko strožji za prosilce, saj v četrtem odstavku 5. člena ZDIJZ izrecno piše, da organ ni dolžan za potrebe ponovne uporabe informacij javnega značaja zagotavljati pretvorbe iz ene oblike v drugo ali zagotoviti izvlečkov iz dokumentov, kadar bi to pomenilo nesorazmeren napor izven preprostega postopka ter tudi ne nadaljevati z ustvarjanjem določenih informacij samo zaradi ponovne uporabe s strani drugih organov ali drugih oseb. Prav tako ZDIJZ omogoča organu v primeru ponovne uporabe informacij, da zahtevo zavrne, če se zahteva nanaša na podatek, za katerega drug zakon določa, da je dostopen samo upravičenim osebam (4. točka šestega odstavka 6. člena ZDIJZ), kar ZBan-1 v konkretnem primeru jasno določa, zato bi v primeru prosilčeve zahteve za ponovno uporabo informacij Banka Slovenije prosilcu zahtevo enostavno zavrnila. Banka Slovenije je prepričana, da je IP dolžan zagotoviti enakopravno obravnavo prosilcev (glede na evropsko ureditev ponovne uporabe informacij) in določb zakona, ki so v nasprotju z določbami ustave, ne sme upoštevati.

Na podlagi navedenega Banka Slovenije zaključuje, da so izpolnjeni tudi vsi pogoji iz petega odstavka 5. člena ZDIJZ, da se zavrne dostop do zahtevanih podatkov, saj določba jasno določa, da je izjema izpolnjena, če prosilec že z eno zahtevo očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da je zahteva šikanoznega značaja.

X.

Banka Slovenije je zavrnila zahtevo prosilca na podlagi določb ZBan-1 in na podlagi petega odstavka 5. člena, prvega odstavka 5a. člena ter 2., 3., 7. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Iz posamičnih dokumentov informacij javnega značaja ni mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, zato delni dostop do dokumentov ni mogoč. Banka Slovenije prilaga k odločbi tudi zakrit popis dokumentov, s pomočjo katerega je mogoče v nadaljnjih postopkih preveriti, do katerih dokumentov je bil dostop prosilecu zavrnjen. Banka Slovenije je namreč popolnoma samostojna in neodvisna pri načrtovanju in izvajanju postopka nadzora ter izrekanju ukrepov v postopku nadzora, zato dostopa do popisa dokumentov ni mogoče dopustiti.

Glede na vse navedeno je Banka Slovenije odločila kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

XI.

V postopku stroški za stranko niso nastali, zato je Banka Slovenije odločila kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper odločbo je dovoljena pritožba na Informacijskega pooblaščenca Zaloška 59, 1000 Ljubljana, v 15 (petnajstih) dneh po vročitvi odločbe. Pritožba se vloži pisno ali ustno na zapisnik pri Banki Slovenije, kot izdajatelju te odločbe.

Jasna Iskra

BANKA SLOVENIJE
EVROSISTEM
302

Pooblaščena uradna oseba za dostop do
informacij javnega značaja

Priloga:

- Zakrit popis dokumentov

Vročiti:

-
- NLB, d. d., Trg republike, 1000 Ljubljana